

بخشش بزرگ خدا به پیامبر

سوره ضحی (صبح گاه)

سوره ضحی (صبح گاه)

نود و سومین سوره‌ی قرآن، سوره‌ی **ضحی**؛ است. این سوره 11 آیه و 40 کلمه دارد و یازدهمین سوره‌ی قرآن است که در شهر مکه بر پیامبر (صلی‌الله وعلیه وآله وسلم) نازل شده است. خدای بزرگ در آغاز این سوره به روشنایی روز سوگند می‌خورد. نام این سوره از همین آیه گرفته شده است.

محتوای سوره

171#؛ ابن عباس؛ که یکی از یاران پیامبر (صلی‌الله وعلیه وآله وسلم) است گفته: **171#**؛ زمانی که پیامبر (صلی‌الله وعلیه وآله وسلم) در شهر مکه زندگی می‌کردند، پانزده روز گذشت و بر پیامبر (صلی‌الله وعلیه وآله وسلم) وحی نازل نشد. پیامبر (صلی‌الله وعلیه وآله وسلم) از این مساله ناراحت بودند. مشرکان مکه پیامبر (صلی‌الله وعلیه وآله وسلم) را مسخره می‌کردند و می‌گفتند: **171#**؛ پروردگار محمد (صلی‌الله وعلیه وآله وسلم) او را راها کرده و با او دشمن شده است. اگر محمد (صلی‌الله وعلیه وآله وسلم) راست می‌گوید و از طرف خدا آمده است، باید همیشه بر او وحی نازل شود. در این هنگام جبرئیل آمد، این سوره را آورد و به سخنان آنها پاسخ گفت.

این سوره با دو سوگند آغاز می‌شود. سپس به پیامبر (صلی‌الله وعلیه وآله وسلم) بشارت می‌دهد که خدا تو را هرگز رها نساخته است. بعد به پیامبر (صلی‌الله وعلیه وآله وسلم) نوید می‌دهد که خداوند آنقدر به او می‌بخشد که راضی و خشنود شود. در آیات پایانی سوره، خداوند زندگی گذشته‌ی پیامبر (صلی‌الله وعلیه وآله وسلم) را به یادش می‌آورد و به آن حضرت می‌گوید که خداوند همیشه به او مهربانی کرده و در لحظه‌های سخت زندگی از او پشتیبانی کرده است. به همین جهت در سه آیه‌ی آخر به پیامبر (صلی‌الله وعلیه وآله وسلم) دستور می‌دهد که به شکرانه‌ی این نعمت‌های بزرگ خداوند، با یتیمان و مستمندان مهربان باشد و به مردم بگوید که خداوند چه نعمت‌های بزرگی به او داده است.

به نقل از مجله پوپک